

Świętochłowice, 23 listopada 2020r.

220
SK
/

FN.310.1.2020.WW

Sz. P. ~~XXXXXXXXXX~~

Radca Prawny

Kancelaria Prawnicza ~~XXXXXXXXXX~~ Spółka Komandytowa

~~XXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXXXX~~

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Świętochłowice działając na podstawie art. 14 j, w związku z art. 14 b, art. 14 c i art. 14 k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja Podatkowa (tj. z dnia 7 lipca 2020 r. Dz.U. z 2020 r. poz. 1325) oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t.j. z dnia 7 sierpnia 2020r. Dz.U. z 2020 r. poz. 1546)

POSTANAWIA

udzielić na wniosek Pana ~~XXXXXXXXXX~~ Radcy Prawnego interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej **uznając za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy** iż pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22 października 2020r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego Świętochłowice 28 października 2020r.) Wnioskodawca-Radca Prawny ~~XXXXXXXXXX~~ Komplementariusz ~~XXXXXXXXXX~~ zwrócił się do Prezydenta Miasta Świętochłowice jako samorządowego organu interpretacyjnego z pisemnym wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego (opłatowego) w zakresie ustalenia czy jako pełnomocnik Klienta zobowiązany jest do opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi.

Wnioskodawca, stosownie do normy art. 14b Ordynacji Podatkowej złożył oświadczenia o:

1. Odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń i zeznań
2. Fakcie, że elementy stanu faktycznego objętego wnioskiem -w dniu złożenia wniosku–nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz, że sprawa nie została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji czy postanowieniu organu podatkowego.

Wnioskodawca przedstawiając stan faktyczny wyjaśnił iż, jest osobą fizyczną (radcą prawnym) który działając jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotów gospodarczych –klientów w sprawach windykacji wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi oraz na etapie postępowania egzekucyjnego. Podstawą działań w imieniu Klienta jest pełnomocnictwo. Następnie, wnioskodawca występuje do komornika

z wnioskiem o wszczęcie egzekucji komorniczej a wraz z wnioskiem i tytułem wykonawczym przedkłada pełnomocnictwo do reprezentowania w sprawie przed Komornikiem.

We wniosku przedstawił własne stanowisko w sprawie podnosząc iż, pełnomocnik (radca prawny) nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego pełnomocnictwa **na etapie postępowania egzekucyjnego**.

Dalej, wnioskodawca uiścił przelewem bankowym należną opłatę za wydanie interpretacji w kwocie 40 zł, będącą dochodem budżetu jednostki samorządu terytorialnego (Gminy Świętochłowice).

W ocenie Wnioskodawcy:

- 1) brak jest możliwości uznania komornika za organ administracji publicznej lub podmiot inny niż organ administracji publicznej (rządowej i samorządowej) wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej,
- 2) na gruncie ustawy o opłacie skarbowej brak jest podstaw aby uznać, że komornik jest organem administracji publicznej innym niż organem administracji rządowej i samorządowej. Tym samym złożenie komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym nie stanowi złożenia go w sprawie z zakresu administracji publicznej które to złożenie podlega opłacie skarbowej zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej,
- 3) brak jest możliwości uznania komornika za sąd a prowadzonego przez niego postępowania egzekucyjnego za postępowanie sądowe,
- 4) komornik nie jest organem administracji publicznej ani sądem w rozumieniu przepisów o opłacie skarbowej,
- 5) komornik występuje jako organ prowadzący postępowanie egzekucyjne,
- 6) złożenie dokumentu nie obejmuje złożenia dokumentu (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) komornikowi w związku z prowadzoną przez niego egzekucją.

Poza przytoczoną argumentację wnioskodawca powołuje się na jego zdaniem utrwaloną linię interpretacyjną, o której mowa w art. 14 n § 5 Ordynacji Podatkowej załączając osiem rozstrzygnięć samorządowych organów interpretacyjnych potwierdzających prawidłowość stanowiska wnioskodawcy oraz orzecznictwo sądów administracyjnych.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej opłacie skarbowej podlega, między innymi, złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (lub prokury, co w dalszej części będzie pomijane) albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym, zaś art. 6 ust. 1 pkt 4 tej ustawy stanowi, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii powstaje z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 (tj. w podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem przez ten podmiot zadań z zakresu administracji publicznej).

Obowiązujące przepisy nie zawierają definicji postępowania sądowego.

W przywołanym przez pełnomocnika wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 16 września 2008 r. w sprawie I SA/GI 192/08. W wyroku tym, przyjmując, że złożenie dokumentu pełnomocnictwa komornikowi w związku z prowadzoną przez niego egzekucją powoduje obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej, sąd stwierdził, że "z oczywistych względów należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji

publicznej", a następnie wyraził pogląd, że "określenie "postępowanie sądowe", użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej, należy pojmować w sposób szeroki, zgodnie z zakresem tego pojęcia określonym w art. 1 Kodeksu postępowania cywilnego". Sąd podniósł, że "na kanwie tej regulacji prawnej w doktrynie (...) podkreśla się, że sądowe postępowanie cywilne dzieli się - wg systematyki kodeksu - na: a) postępowanie procesowe, b) postępowanie nieprocesowe, c) postępowanie przed sądem polubownym, d) postępowanie w razie zaginięcia lub zniszczenia akt, e) postępowanie zabezpieczające, f) postępowanie egzekucyjne, g) postępowanie w sprawach z elementem zagranicznym" oraz że "powyższą systematykę potwierdza również treść art. 758 k.p.c., zgodnie z którym sprawy egzekucyjne należą do właściwości sądów rejonowych działających przy tych sądach komorników". W konsekwencji, zdaniem sądu, "postępowanie egzekucyjne, prowadzone na podstawie przepisów k.p.c., mieści się w zakresie pojęcia "postępowanie sądowe", o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej", zaś "użyte w ustawie określenia: "złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (...) w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym" wskazują, że dla powstania obowiązku podatkowego znaczenie ma to, w jakiej sprawie pełnomocnictwo jest udzielone i sam fakt jego złożenia w związku z określonym postępowaniem, a nie podmiot, któremu się je składa". Na poparcie powyższej opinii trzeba także przytoczyć stanowisko Zastępcy Dyrektora Departamentu Podatków i Opłat Lokalnych zaprezentowane w piśmie z dnia 29 marca 2007 r. znak PL-835/59/JB/07/153 do [...] w sprawie opłaty skarbowej od pełnomocnictw w postępowaniu sądowym, w tym egzekucyjnym, gdzie stwierdził, że: „jeżeli pełnomocnictwo procesowe zostało złożone w postępowaniu rozpoznawczym przed sądem, obejmuje ono także umocowanie do reprezentacji w postępowaniu egzekucyjnym, chyba, że uprawnienie to wyłączono w jego treści. Oznacza to, że nie jest konieczne złożenie nowego pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym, a złożenie przez pełnomocnika jego kopii lub drugiego egzemplarza tego samego pełnomocnictwa w tym postępowaniu należy traktować jedynie jako informację dla organu egzekucyjnego, a nie nowe pełnomocnictwo. W konsekwencji, złożenie kopii pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym nie implikuje ponownego obowiązku zapłaty opłaty skarbowej, jeżeli oryginał tego dokumentu lub uwierzytelniony odpis został złożony przy pierwszej czynności procesowej do akt sprawy i dokonano stosownej zapłaty opłaty skarbowej od tego dokumentu.” Podobne stanowisko wyraził Prezydent Miasta Gdańskaw indywidualnej interpretacji prawa podatkowego nr WF-II-3120/T/75/2008: „Ze względów, o których mowa w cytowanym powyżej piśmie nie podlega zatem ponownej opłacie skarbowej w postępowaniu egzekucyjnym pełnomocnictwo dla tego samego pełnomocnika, złożone i prawidłowo opłacone na etapie postępowania rozpoznawczego, jako pełnomocnictwo „podążające za tą samą sprawą”. Jednakże, złożenie pełnomocnictwa komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym przez pełnomocnika w przypadku, gdy w postępowaniu rozpoznawczym nie ustanowiono pełnomocnika lub przez pełnomocnika, który nie reprezentował mocodawcy w postępowaniu rozpoznawczym, co de facto oznacza, iż jest to pierwsze pełnomocnictwo w sprawie, podlega opłacie skarbowej w wysokości 17,00 zł zgodnie z częścią IV załącznika do ustawy o opłacie skarbowej.”

Należy jednak wskazać, że przytoczony wyżej pogląd nie jest jedynym zaprezentowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych w odniesieniu do wykładni art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej. W przywołanym przez wnioskodawcę wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 8 lutego 2017 r., sygn. akt I SA/OI 927/16, przedstawiony został bowiem pogląd odmienny co do rozumienia określenia "postępowanie sądowe" użytego w pierwszym z wymienionych przepisów. Podobne stanowisko wyrażono w Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 26 maja 2017 r. w sprawie o sygn. akt I SA/Lu 1052/16.

Po dokonaniu analizy obowiązujących w przedmiotowym zakresie przepisów prawa, w szczególności ustawy o opłacie skarbowej tutejszy organ podatkowy uznał stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe.

Przywołany wyżej art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej określa zdarzenie, którego zaistnienie powoduje powstanie "obowiązku podatkowego", tj. obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, natomiast w art. 6 ust. 1 (pkt 4) wymienionej ustawy uregulowany został moment powstania tego obowiązku. Przepisy te zawierają zatem regulację różnych aspektów powstania jednego (tego samego) obowiązku i z tego powodu powinny być analizowane łącznie. Taka zaś ich analiza wskazuje, że dla powstania obowiązku, o którym mowa, istotne jest zarówno to, że złożenie dokumentu pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie, kopii) ma nastąpić "w postępowaniu sądowym", jak i to, że ma to mieć miejsce w sądzie.

W sądzie jako jednostce organizacyjnej mogą toczyć się różne postępowania, nie tylko postępowanie regulowane przepisami k.p.c., ale też normowane przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749 z późn. zm.), ponadto podejmowane mogą być, przez właściwe organy sądu, tworzące uporządkowany ciąg czynności z zakresu prawa pracy, stosunku służbowego, zamawiania towarów i usług na potrzeby sądu, a nawet czynności z zakresu administracji publicznej. W każdej z tych kategorii postępowań mogą występować podmioty działające przez pełnomocnika, który obowiązany jest wykazać swoje umocowanie. Skoro jednak opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym, to znaczy to, że obowiązek uiszczenia opłaty powstaje w razie złożenia dokumentu pełnomocnictwa w postępowaniu, w którym sąd realizuje władzę sądowniczą, a nie w innym

Komornik sądowy jest, jak wynika z art. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Wykonuje on, na własny rachunek, czynności egzekucyjne w sprawach cywilnych (art. 2 ust. 1 i art. 3a powołanej ustawy), a jego działalność podlega nadzorowi prezesa sądu rejonowego, przy którym działa (art. 3 ust. 1 i 2 tej ustawy). Komornik jest odrębnym od sądu organem egzekucyjnym (por. art. 758 i art. 759 § 1 k.p.c.), nie jest organem sądu, ani nie wchodzi w skład (nie jest częścią) sądu jako jednostki organizacyjnej. Komornika sądowego nie może więc obejmować określenie "sąd", a prowadzone przez niego postępowanie nie może być uznane za "postępowanie sądowe" w rozumieniu, o którym mowa wyżej.

W przepisach k.p.c. komornik sądowy oraz sąd realizujący kompetencje przypisane mu w zakresie postępowania egzekucyjnego określane są wprawdzie wspólnym mianem "sądowe organy egzekucyjne", jednak nie zmienia to pozycji ustrojowej i funkcjonalnej komornika. Jednocześnie przytoczone określenie nie zostało wykorzystane w regulacjach ustawy o opłacie skarbowej, która nie tylko wiąże obowiązek uiszczenia opłaty ze złożeniem dokumentu pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym prowadzonym przez sąd, ale także - konsekwentnie - poza organami administracji rządowej i samorządowej oraz podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymienia wyłącznie i jednoznacznie sąd jako podmiot, który może żądać przedstawienia oryginału dowodu zapłaty opłaty skarbowej (art. 8 ust. 5 ustawy) oraz który ma obowiązek przekazywania informacji o przypadkach nieuiszczenia tej opłaty (art. 11 ust. 2 ustawy).

Podsumowując powyższe należy stwierdzić, że egzekucja sądowa prowadzona przez komornika sądowego nie jest "postępowaniem sądowym" w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej, a złożenie komornikowi sądowemu w związku z prowadzoną przez niego egzekucją dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) nie powoduje powstania obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 wymienionej ustawy.

Organ podatkowy podziela zatem stanowisko wyrażone w Wyroku Sądu Administracyjnego w Lublinie, w sprawie o sygn. akt I SA/Lu 1052/16 zgodnie z którym: „Użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z 2006 r. o opłacie skarbowej sformułowanie "złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu sądowym" nie obejmuje złożenia dokumentu pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) komornikowi w związku z prowadzoną przez niego egzekucją.”

W związku z powyższym, postanawia się jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w biuletynie informacji publicznej (BIP) Urzędu Miasta Świętochłowice.

Na niniejszą interpretację przysługuje **prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach**, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Świętochłowice w trybie art. 50 i nast. ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (*pps*a z dnia 30 sierpnia 2002r. tj. z dnia 22 listopada 2019 r. Dz.U. z 2019 r. poz. 2325) w terminie 30 dni od dnia doręczenia wnioskodawcy pisemnej interpretacji z pouczeniem.

Otrzymują:

-Adresat

- a/a WW

- BIP UM Świętochłowice

PREZYDENT MIASTA

Daniel Begier

SKARBNIK MIASTA

Monika Tetka

Zatwierdzono

pod kątem formalno-prawnym

Zespół Radców Prawnych

Urzędu Miejskiego w Świętochłowicach

RADCA PRAWNY

Jakub Szumny
KT 8391

INSPEKTOR

Witold Włodarczyk